

Date : 4/1/2014 7:56:18 AM

From : "Anat Hulata"

To : "Ronit Amiel" , "Orna Forgash" , "Gali Miyara"

Cc : "Naomi Zimrat" , "Orly Ben-Ari"

Subject : RE: תא 3784/13 צ'רקובסקי נ' ג"י

בוקר טוב לכולם,

אני שמחה מאד לבשר, שהתביעה נגד המדינה בתיק זה נדחתה טרם הגשת כתב ההגנה, לבקשת ב"כ התובע.

ברקע לדברים איחוד הדיון בתביעה עם תביעת המתלוננת בביהמ"ש לענייני משפחה (איחוד לו הסכמנו). בישיבת הקדם הראשונה הביעה השופטת אי-שביעות רצון תקיפה מן האיחוד והודיעה כי תחייב את התובע להגיש תביעתו ולנהלה בנפרד בבימ"ש 'אזרחי'.
אגב כך, הצענו לב"כ התובע לקיים מעין 'גילוי מסמכים' מוקדם טרם הגשת כתב ההגנה על מנת לשכנעו בקשיי התביעה ובטענת ההתיישנות.

ואכן הדבר נשא פרי ובסופו של דבר שני הדברים יחד הובילו להערכה מחודשת של המצב ולהסכמה לדחות את התביעה.

חשוב לי לומר כבר כעת, כי קיימת אפשרות שבמסגרת ההליך שימשיך להתנהל בין התובע למתלוננת, יתבקש זימון עדים מהמשטרה ו/או מהפרקליטות - אך דיה לצרה בשעתה.

בברכת 'בזאת ניצלנו מצרה גדולה',
ענת

ענת חולתא

סגנית בכירה
לפרקליטת מחוז תל-אביב (אזרחי)
050-6117096 03-6970100

From: Ronit Amiel
Sent: Wednesday, July 10, 2013 9:26 AM
To: Orna Forgash; Gali Miyara
Cc: Naomi Zimrat; Orly Ben-Ari; Anat Hulata
Subject: RE: תא 3784/13 צ'רקובסקי נ' מ"י

היי אורנה

סליחה על ההשתהות במשלוח התשובה, במקביל אני מנסה להבין ולתחקר את סיבות התקלה אצלנו ומכאן העיכוב.

עמדתה של אורלי מקובלת עלי לחלוטין.

רונית

From: Orna Forgash
Sent: Wednesday, July 10, 2013 8:55 AM
To: Gali Miyara; Ronit Amiel
Cc: Naomi Zimrat; Orly Ben-Ari; Anat Hulata
Subject: FW: תא 3784/13 צ'רקובסקי נ' מ"י
Importance: High

גלי ורונית בוקר טוב

אנא ראו את המייל של ענת ותשובתה של אורלי.
צריך לקבל החלטה כיצד ממשיכים בתיק מאחר והמועד להגשת כתב הגנה מתקרב
אנא הנחיותכן
תודה

From: Orly Ben-Ari
Sent: Tuesday, June 18, 2013 11:30 AM
To: Anat Hulata; Gali Miyara; Orna Forgash; Naomi Zimrat; Ronit Amiel
Subject: RE: תא 3784/13 צ'רקובסקי נ' מ"י

שלום רב,

בהמשך לשיחתנו ולאחר עיון מעמיק בתיק, לרבות בחומרי החקירה המצויים בו, לטעמי יש מקום להידברות עם ב"כ התובע במטרה לסיים התביעה, ככל שהיא מופנית למדינה על שלוחותיה המעורבות, בפשרה כספית.

ברור כי בהליכי המו"מ נראה כי יש להציב את בת זוגתו של התובע, המתלוננת ודודתה, כגורם מרכזי לנזקיו הנטענים של התובע, כשעילתו כנגדן מבוססת על עוולת הנגישה. הן ללא ספק מחוללות התלונה שבבסיס האישום, שבבסיסה "זיהום" ממשי שיש בו כדי לפגום במהימנות המתלוננת ובאמינות התלונה. שיקול מרכזי נוסף במו"מ הינו השיהוי בהגשת התביעה, ימים אחדים לתקופת ההתיישנות.

מבחינת גורמי המדינה, שאתם כפרקליטות אזרחית אמונים על הגנתם, ניכר כי קיימים ליקויים ניכרים באופן שבו חוקרת הילדים פעלה וגיבשה את מסקנותיה בדבר קביעות המהימנות של תלונתה של הקטינה. הטעות בהערכה זו הינה ברורה ונבעה ככל הנראה מחוסר מקצועיות מספקת של חוקרת הילדים והעדר מנגנוני בקרה ופיקוח בזמן אמת של הממונים עליה.

אולם מכאן אנו נדרשים לשאלה בדבר הרשלנות הנטענת בתנהלות התביעה הפלילית עובר לקבלת ההחלטה על הגשת כתב האישום, ובהערכת האומדן הכספי ההולם רשלנות זו. בבדיקתי התרכזתי בעיקר בשלב זה, ומסקנתי הינה כי ראוי היה, בנסיבות העניין שהיו ידועות לתביעה עובר להחלטת הנ"ל, שלא לנקוט בהליך פלילי נגד התובע ולגנוז התיק, ככל הנראה, בהעדר ראיות מספיקות לביסוס האשמה. אין ספק כי ההחלטה בתיקים אלה הינה קשה מהרבה אספקטים, בין השאר משום שהיא נשענת על הערכת המהימנות של חוקרת הילדים, בלי יכולת להתרשם באורח אמיתי מקורבן העבירה. היא קשה משום שנדרשת ראייה מסוג "סיוע" שמחד, היא ראייה בעלת ערך סגולי ממשי, ומאידך, הפסיקה הכירה במגוון ראיות/שבבי ראיות ככאלה המהווים סיוע. ההחלטה היא קשה ומכבידה משום שהמשמעות של אי נקיטה בהליך פלילי הינה קיבוע מצב דברים במקום נסיון לשרש תופעה של פגיעה בקטין בתוך התא המשפחתי, שאם היא אכן התרחשה/מתרחשת מותרה בו נזק בלתי הפיך.

בנוסף למפורט בסע' 3 לאמור בפנייתה של ענת, אוסיף בתמצית כי בחינת הראיות והנסיבות בתיק זה מצביעה כי הולכנו שולל אחרי קביעה לוקה של חוקרת הילדים הגם שעל פניה, ניתן היה להבחין לכל הפחות בתמיהות העולות מקביעותיה, לא ייחסנו משקל מספיק לזיהום שננקט ע"י האם והדודה ביחס לתלונת הקטינה דאז, ושגינו בהתבססות על ראיית סיוע בדבר מצב נפשי, שאינו "מסונכרן" למועד ביצוע העבירה הנטען. במצב דברים זה נפלו פגמים בתהליך הערכתנו את הראיה העיקרית ואת ראיית הסיוע, שהן הבסיס להאשמה פלילית בסוג תיקים כגון דא. מתוך כך, ולאחר הידברויות עם הסניגור, הודענו ובקשנו לחזור בנו מכתב האישום. ברור שבכך ביקשנו לפעול גם משיקולים של "הקטנת נזק".

המציאות המשפטית הוכיחה כי הצהרת הסניגור כי אין לו כל טענה וכיוב', אין בה כדי לייצר השתק מלהגיש תביעה אזרחית, בוודאי שזו מופנית לאמיתו של דבר, כנגד מס' גורמים, ולא רק כנגד התביעה הפלילית.

מכל האמור ולאור מצב הדברים, לעניות דעתי, יש מקום להידבר עם התובע.

בברכה,

From: Anat Hulata

Sent: Tuesday, June 11, 2013 5:23 PM

To: Gali Miyara; Orna Forgash; Orly Ben-Ari; Naomi Zimrat; Ronit Amiel

Subject: תא 3784/13 צ'רקובסקי נ' מ"י - נדרשת הכרעה דחופה טרם הגשת כתב הגנה

Importance: High

שלום לכולם,

החלטנו שנכון להציף תיק זה כבר בשלב מוקדם טרם הגשת כתב הגנה, מאחר שעל פני הדברים התנהלות המדינה בהליך הפלילי נגועה ברשלנות.

המדובר בתביעת נזיקין נגד המשטרה והפרקליטות בגין ניהול הליך פלילי בעבירות מין במשפחה (בתו הקטינה). נתבעת גם גרושתו, אשתו דאז ואם הקטינה.

כתב האישום הוגש בנובמבר 2005, והמדינה חזרה בה מכתב האישום, טרם שמיעת הוכחות, חצי שנה לאחר מכן, במאי 2006.

לאחר שקראתי את התיק ושוחחתי עם אורלי בן-ארי נראה שהתיק קשה, כפי שיפורט להלן:

1. ראשית יצוין, כי מרבית הפרקליטים שהיו מעורבים בתיק, לרבות שתי הממונות שקיבלו בו החלטות, לא נמצאות עוד במערכת (עו"ד ליאורה גלאובך, עו"ד טובה פרי, עו"ד זמירה גולדנר). נמצאת בפרקליטות רק עו"ד רונית פוזננסקי שכתבה את חוות הדעת הראשונית ואת כתב האישום - שכפי שיפורט להלן - משקפים עמדה מקצועית שיהיה לנו קשה לעמוד מאחוריה.

2. אף שהמשטרה נתבעת בתיק, באופן אמיתי יש לה חלק קטן מאד בטענות שוליות בלבד בכתב התביעה. מלבד הפרקליטות, הנתבע ה'אמיתי' העיקרי מבחינה מהותית הוא משרד הרווחה - שכן מדובר בחוקרי ילדים. לא יהיה מנוס מלערב גם את משרד הרווחה בתיק, אף שאינו נתבע 'רשמי'.

3. להבנתי, כמו גם לאחר שיחה עם גב' בן-ארי שקראה את התיק, ספק רב אם ניתן יהיה להגן על הגשת כתב האישום בתיק זה. המדובר בכתב אישום בעבירות מין נגד קטינה שהוגש בנסיבות מורכבות ביותר, ותוך שעו"ד פוזננסקי כותבת בחוות הדעת שלה "תיק זה הינו קשה עד בלתי אפשרי מהבחינה הראייתית" והתביעה אף לא ביקשה מעצר עד תום ההליכים - דבר חריג ביותר בנסיבות המקרה. להלן הנקודות הבעייתיות העיקריות, על קצה המזלג:

- בתיק ראיות בוטות לזיהום אקטיבי וממשי של העדויות ע"י אם המתלוננת (ילדה בת 7) עד כדי הכנסת מילים לפיה ושימוש בביטויים שהילדה מציינת שהאם לימדה אותה אותם;
- חשש לזיהום גם מבני משפחה נוספים;
- אין הסבר של ממש להיעדר תלונה מיידית מצד הילדה כאשר נסיבות הגילוי הן סכסוך גירושין מר וקשה בין ההורים והיזמה להגשת התלונה היא האם;
- סתירות בין העדויות לעניין נסיבות הגילוי;
- היעדר תוספת ראייתית מסוג סיוע הנדרשת על פי חוק;
- הסתמכות על ראיות חיצוניות (מצב נפשי) שלא יכול להיות חולק שאינו רלוונטי למועד ביצוע העבירות;

- חקירת ילדים דלה, עם קביעות מהימנות ברף הנמוך (בחקירה הראשונה) וחוסר יכולת להעריך מהימנות כלל לאור הזיהום המפורש והבוטה (בחקירה השניה)
- נשללה האפשרות להעיד את הקטינה עצמה, נוכח מצבה.

4. החזרה מכתב אישום לא יכולה להיות מוסברת ע"י שינוי נסיבות אובייקטיבי כלשהו, פרט לעצם העובדה שהתיק הועבר לבדיקת פרקליט אחר, לאחר פגישה שהתקיימה ביוזמת הסניגור. עו"ד גלאובך, שבדקה את הראיות מחדש המליצה בחו"ד חד-משמעית לחזור מכתב האישום בהיעדר ראיות, תוך ציון שגם חקירת הילדים הראשונה אינה עומדת במינימום הנדרש. יצוין, שבמסגרת

הבדיקה החוזרת, האזינה הפרקליטה לדיסק שהיה בתיק המשטרה, ושכל הנראה אף אחד לא האזין לו קודם לכן, אף שהיה בתיק, ובו מתועדים 'דיבובים' אקטיביים ובעייתיים מאד של בני המשפחה את המתלוננת.

5. נוסח ההודעה שהגשנו (בהסכמה) לבית המשפט על חזרה מאישום קצת עמום: "קשיים שהיו בחומר הראיות בתיק זה, הובילו לצורך להעיד את הקטינה... נגד הנאשם - אביה. חרף האמור, נוכח מצבה של הקטינה לא ניתן להעיד בבית המשפט". כאמור, עובדות אלה היו נכונות גם במועד הגשת כתב האישום.

5. להבנתי, יהיה קשה להגן גם על מקצועיות עבודת משרד הרווחה (חוקרות הילדים): בעקבות בדיקתה של עו"ד גלאובך נתבקשה גם חוקרת הילדים לבדוק את עצמה שוב. ככל הנראה, מדובר היה בחוקרת ילדים בלתי מנוסה ובבדיקה חוזרת שכללה גם את הממונות עליה הודיעו חוקרות הילדים שאינן עומדות עוד גם מאחורי קביעת המהימנות הראשונית ולמעשה שינו עמדתן בנוגע לתיק.

6. עובר להודעה בהסכמה לבית המשפט על חזרה מכתב אישום, הפקיד הסניגור דאז מכתב בתיק הפרקליטות ובו הוא מתחייב כדלקמן: "אין ולא יהיו בעתיד טענות כלשהן בנוגע להתנהלות התביעה בתיק זה". יודגש שאין בתיק אינדיקציה לכך שזה היה תנאי שהציבה הפרקליטות טרם קבלת ההחלטה. ספק רב אם יש להתחייבות זו משקל בתביעה האזרחית (או שמא היא מקימה לתובע טענות נגד סניגורו?) ולמיטב ידיעתי כיום כלל לא מקבלים התחייבויות כאלה בשלב כזה של ההליך.

7. יש לנו לכאורה טענת התיישנות בתיק האזרחי, אם כי הטענה גבולית. מאחר שעל פי ההנחיות המועד הקובע הוא מועד החזרה מכתב האישום ולא מועד הגשת כתב האישום, הרי שעל פי המועד בו בית המשפט מחק את כתב האישום (דיון שהתקיים שלא בנוכחות הנ' וסניגורו מפאת תקלה), התביעה הוגשה **יום אחד** לפני מועד ההתיישנות. אך אם סופרים מהמועד בו הסניגור חתם על הנוסח המוסכם של החזרה וההודעה הוגשה לבית המשפט הרי שהתביעה הוגשה **שלושה או ארבעה ימים** לאחר תום מועד ההתיישנות. **בנסיבות אלה, לא ברור אם טענת ההתיישנות כלל תתקבל ולאור היכרותנו עם בתי המשפט יש אפשרות סבירה, שיחליטו לדון בה בסוף.**

8. בתיק מתעוררת גם שאלת סמכות עניינית: כיוון שגם הגרושה-האם נתבעת בתיק, לכאורה יש סמכות ייחודית לבית המשפט לענייני משפחה לדון בתביעה, שהוגשה לבית משפט השלום.

לאור כל זאת, ייתכן שיש מקום לזמן את ב"כ התובע לשיחה במשרדינו, להסביר לו את מכלול הקשיים בפניהם הוא עומד בתביעתו (סעיפים 6-8) ולהציע לו פיצוי מופחת כלשהו, מחוץ לכתלי בית המשפט. לשם כך, יש ראשית לקבל החלטה האם מעוניינים להגיע לפשרה בתיק.

ענת חולתא

סגנית בכירה

לפרקליטת מחוז תל-אביב (אזרחי)

050-6117096 03-6970100